

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ของขลังเต็มหัวใจไม่ดู

คนหาขลังแต่ข้างนอก ๆ ตัวภายในตัวสำคัญมันไม่ได้หาไม่ได้สั่งเสริม มันจึงไม่มีอะไรขลัง ไม่ได้ได้รับความอบอุ่นเย็นใจสบายใจเพราะความขลังของตน ขลังตรงนี้ พระพุทธเจ้าพระสาวกท่านเลิศตรงนี้ ขลังตรงนี้ ท่านไม่ได้ขลังว่าอันนั้นมืออย่างนั้น อันนี้มีอย่างนี้ อันนี้พวกที่มันแฝง ชาวพุทธกาฝากมันแฝงศาสนาอย่างนี้ ไปหาดีเอาสิ่งโน้นสิ่งนี้ ที่ท่านสอนไม่สนใจ แล้วผู้ท่านสอนอย่างนี้ก็ไม่น้อยอีกเหมือนกัน สอนตามหลักของพระพุทธเจ้า สอนให้เขาขลัง ๆ ละซีมันสำคัญ เพราะฉะนั้นเขาไปตรงไหนเขาจึงไปหาของขลังอย่างนี้มา นี่ศึกษาอบรมมาจากอาจารย์ขลังองค์ไหนไม่รู้จึงมาหาหลงตานะซี หลวงตาไม่ได้ขลังอย่างนั้นนี่วะ ควรดู ๆ เอาบ้างให้รู้ตัว

การเสาะแสวงอย่างนั้นเป็นสิ่งที่ผิด ไม่ถูกต้องตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า ดูความเคลื่อนไหวของจิตนี้อันดับแรก รากศาสนาอยู่ตรงนี้ มันจะเคลื่อนไหวของมันตลอดเวลาจิตดวงนี้ เพราะมีสิ่งผลักดันออกไป ๆ อยู่เฉย ๆ ไม่ได้จิตนี้ เพราะมันมีอันหนึ่งทีผลักดันออกภายใน ให้ติดให้ดิ้นให้คิดเรื่องนั้นเรื่องนี้ ไม่มีใครเรียนรู้อันนี้พูดให้เต็มยศก็คือ มีพระพุทธเจ้ากับพระสงฆ์สาวกพระอรหันต์ท่านท่านนั้นที่รู้อันนี้ แก้มันตกเรียบร้อยแล้วหาความยุ่งไม่มีเลย ตัวนี้ตัวสำคัญก่อนความยุ่งเหยิง แหม่มากที่สุด นี่ท่านเรียกว่ากิเลส ให้พากันจำเอานะ แล้วกิเลสมีหรือไม่มีในหัวใจเรา สิ่งดังกล่าวนี้มีไหม เอ้า จ้อเข้าไปหัวใจเจ้าของ ที่จะลบล้างศาสนา ให้ลบล้างความจริงที่ศาสนาระบุถึงนี่เสียก่อนนะ จึงไปลบล้าง ว่าสิ่งเหล่านี้มีไหม

ความโลภมีไหมในหัวใจเรา ความโกรธ ความเคียดแค้นทำลายกันให้พินาศเสียหาย นี่ท่านเรียกว่ากิเลส มีไหมในหัวใจของโลก เอ้า จ้อลงไปอย่างนั้นซี ราคะตัณหาเป็นบ้ำติดดินทั้งหญิงทั้งชายทั้งสัตว์ทั้งบุคคล ให้หาความอยู่เย็นเป็นสุขไม่ได้ เหล่านี้มีไหม นี่พระพุทธเจ้าสอนลงจุดนี้ จุดมหากัยอยู่จุดนี้ ท่านสอนเป็นขั้นเป็นภูมิ ผู้ที่จะถอนรากถอนโคนทีเดียวเลย พระองค์ก็สอนให้ถอนรากถอนโคนไปเลยไม่มีเหลือ แล้วจะไม่เหลือเชื้อแห่งทุกข์อยู่ในหัวใจตนเอง ๆ ถ้าผู้รับทั้งหลายไม่สามารถ ท่านก็ลดลงให้ตามขั้นตามตอน

อย่างพวกเราเป็นฆราวาสท่านสอนให้มีความพอดี อย่าให้มันผาดโผน ความโลภอย่าให้โผนเกินไป ความโกรธให้ยับยั้งไว้บ้างและยับยั้งไว้อย่างดี ราคะตัณหาให้พอดีกับผิวเดียวเมียวเดียว นี่บอกแล้ว ผู้นี้จะไม่ได้ให้อยู่ในกรอบอันนี้ จะเป็นสุขตามฐานะ

ของตน ๆ ที่เป็นฆราวาส นี้ที่ท่านว่ากิเลสมีอยู่ คืออย่างนี้ คำว่าธรรมมีอยู่ก็คือว่า เอสติธรรม ปัญญาธรรม เข้ามาบังคับให้อยู่ในความพอดี นี่คือธรรมมาบังคับ สติปัญญา พิจารณาให้อยู่ในความเหมาะสม อย่าให้มันผาดโผนโจนทะยานไป มันจะเอาไฟเผาตน และเผาส่วนรวม เหล่านี้มีอยู่ในใจทั้งนั้น ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา ตรงกันข้ามความโลภไม่มี มีแต่ความเลิศจนนั้นธรรมแล้วนะ ความโลภไม่มีมีแต่ความเลิศจนหมด ความโกรธไม่มีมีแต่ความเมตตาครอบโลกธาตุ พิจารณาอย่างนั้นซี่ ราคะตัณหาไม่มีมีแต่ความสงสารสัตว์โลก ให้อยู่ในกรอบแห่งความพอดี อย่าให้มันกำเริบเลยขอบเลยเขตไป นั่นละธรรมเข้ามาเป็นน้ำดับไฟ ๆ อย่างนี้

ผู้ที่ไม่สามารถจะทำได้อย่างนั้น พระองค์ก็ให้ธรรมหรือให้ยาเป็นเครื่องรักษา เป็นลำดับ ๆ ประจำตัวเอง ๆ สำหรับชาวพุทธเรา นี่มันเตลิดเปิดเปิง ๆ ถ้าไปหาวัดก็ ท่านดีทางไหน ๆ ดังก็ดังแบบขลัง ๆ แล้วดีทางไหน ๆ มันเป็นอย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นมาที่นี้จึงเหมือนกับว่าดีทางนี้ ทางขอเป็นบ่าวอยู่เดี๋ยวนี้ เป็นอย่างนั้นนะ เราสอนโลกเราก็ปฏิบัติตามธรรมพระพุทธเจ้า มาสอน ไม่หาขลังภายนอกนะ อะไร ๆ ก็ตามไม่สนใจเพราะไม่ใช่ของขลัง มีแต่ฟันแต่ไฟ หลงมันเท่าไรยังเป็นไฟเข้าไปสิ่งภายนอก รู้สิ่งภายในสำคัญมาก ต้นเหตุอยู่ภายใน นี่ท่านว่ากิเลสมี มีไหม พระพุทธเจ้าสอนไว้ อย่างนี้ เป็นฟันเป็นไฟต่อโลก แล้วธรรมมีไหม ธรรมระดับดับสิ่งเหล่านี้ออกแล้วเลิศขึ้นเลย นั่นธรรมเป็นอย่างนั้น ให้พากันพิจารณาบ้างซิ

มันเลอะเทอะไปหมดแล้วนะเวลานี้ จนจะหาศาสนาจริง ๆ หาพระหาเถรจริง ๆ หาวัดหาวาจจริง ๆ จะไม่เจอนะ แต่ไปที่ไหนมันเคลื่อนอยู่ด้วยวัดด้วยวาด้วยพระด้วยเถร แต่ทำไมจึงหาพระไม่เจอ หาวัดหาวาจไม่เจอ หาศีลหาธรรมไม่เจอ เพราะไม่มีอยู่กับพระกับเถร ไม่มีอยู่กับวัดกับวา เพราะฉะนั้นจึงไม่มี มีแต่กิเลสเป็นส้วมเต็มถานเต็มพระเต็มเถร เต็มวัดเต็มวาทั่วไปหมด นี่เอาความจริงเรียกว่าภาษาธรรม เป็นอย่างนี้ เป็นยังไงต้องพูดตามความจริง อย่างที่เราพูดนี้ เราก็เป็นพระ เราเอาธรรมพระพุทธเจ้ามาสอนเราตลอดไปหมดเลยต่างหาก เมื่อไม่มีสิ่งที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนให้มีแล้ว ผลคือความดีงามสงบร่มเย็นจะมีมาจากไหน ความงามหุงามตามีมาจากไหน เพราะเหล่านั้นมีแต่เรื่องขำคึกของธรรม มองไปดูใครมันก็เหมือนกัน มองดูเขาเหมือนกันดูเราเหมือนกัน แสดงเป็นฟันเป็นไฟอยู่ในหัวใจทุกคน ๆ แล้วเอาความดีมาจากไหน ความสุขมาจากไหน ท่านจึงสอนให้อบรมธรรม

ให้ดูหัวใจเจ้าของบ้างซิ มันเคลื่อนอะไร ๆ ไป ตื่นนอนขึ้นมามันเคลื่อนเรื่องอะไรบ้าง พิจารณาให้ดี ร้อยทั้งร้อยมันจะออกทางผิตทางพลาด เพราะกิเลสไม่เคยถูกมีแต่ผิต ออกนิตก็ผิตนิต ออกมากผิตมาก ออกน้อยผิตน้อย ผิตไปโดยลำดับคือกิเลส

เรื่องธรรมมีแต่ถูกล้วน ๆ ออกนิตออกหน้อยออกเท่าไรถูกโดยลำดับ เพราะฉะนั้นจึงต้องให้ระวัง สังเกตดูตัวเองเพื่อจะแก้ จะปิดมันออกด้วยการรักษาตัวเอง ต้องมีการระมัดระวังรักษาปิดเป่ากันออกซิอะไรไม่ดี แล้วก็เห็นความสุข ไม่ต้องไปหาที่ไหน

ความทุกข์มันก็เกิดขึ้นที่เราในหัวใจของเรานั่นเอง เมื่อชำระกิเลสตัวชั่วช้าลามก ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดความทุกข์ออกมาน้อย ความสุขคือธรรมพระพุทธเจ้า ชำระนั้นคือธรรมฝ่ายเหตุ ความสุขคือธรรมฝ่ายผล จะเกิดขึ้นภายในจิตใจของคนทุกคน ไม่ว่าจะพระว่าเณร เอ้า ทีนี้เมื่อต่างคนต่างสำรวมระวังเป็นศีลเป็นธรรมนี้ มองดูฆราวาสฆราวาสก็มีธรรม มองดูพระดูเณรก็เป็นศีลเป็นธรรม มองดูวัดดูวาทีสง่างามไปหมดด้วยศีลด้วยธรรม นั้นงามอยู่ที่ผู้ทรงศีลทรงธรรมนะ ไม่ได้งามอยู่ที่อิฐ ปูน หิน ทราย ก่อขึ้นก็ชั้นก็ห้องก็ทับ อันนั้นเป็นอิฐเป็นปูนเป็นทราย ก่อถึงพรหมโลกก็คืออิฐทรายอยู่นั้นแหละ มันไม่เป็นของวิเศษวิโสอะไร มันเลวที่คน มันดีที่คนเลิศที่คน จึงปรับปรุงแก้ไขที่คนเข้าใจไหม

นี่ศาสนาท่านสอนคน เราเป็นอะไรถามเราซิ คนอื่นถามมันสะท้อนใจ ดีไม่ดีเคียดแค้น แทนที่จะเกิดประโยชน์เกิดโทษขึ้นมา ให้เจ้าของถามเจ้าของเป็นธรรม ผิดข้อของเจ้าของตลอดเวลาจะเป็นศีลเป็นธรรมขึ้นมาเรื่อย ๆ นี่ละที่ว่ามองดูที่ไหนมันไม่เห็นศีลเห็นธรรม ก็เพราะไม่มีใครเสาะแสวงหาศีลหาธรรม หาตั้งแต่พื้นแต่ไฟด้วยอำนาจของกิเลสเท่านั้น มันก็เป็นไฟเป็นไฟทั่วโลกดินแดน แล้วเวลานี้ท่านทั้งหลายหา ดูที่ว่าที่ไหนเจริญในโลกอันนี้ สามแดนโลกธาตุ คนที่มีดีกรรมบ้านช่องสูง ๆ นั้นหรือเจริญ นั้นมันอิฐมันปูนมันหินมันทรายมันเหล็กมันเหลาต่างหาก ความเจริญความเสื่อมไม่มี นรกอเวจี สวรรค์ พรหมโลกไม่มีในอิฐในปูนในหินในทราย มันมีในบุคคลเข้าใจไหม

เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนที่บุคคล เมื่อสอนที่บุคคลแล้วไปสร้างตึกก็ชั้นก็เป็นประโยชน์ทั้งนั้น ถ้ามีธรรมพาสร้างพายุ พายุจับจ่ายใช้สอยดีหมด ถ้าธรรมพาไป ยศถาบรรดาศักดิ์สูงต่ำขนาดไหน ธรรมเป็นเครื่องเสริมจะสง่างามไปหมด นั้น ถ้าตรงกันข้ามไม่มีธรรมແหลก เข้าใจหรือ ให้พิจารณาอย่างนั้นกันบ้างซิ นี่เราทนมไม่ได้นะ เป็นยังไงเวลาพูดอย่างนี้ ท่านทั้งหลายว่าหลวงตาบัวโกรธให้ท่านทั้งหลายหรือ โกรธให้กิเลสมันอยู่กับท่านทั้งหลาย ฟาดหัวกิเลสมันก็ฟาดหัวคนละซิ เพราะกิเลสอยู่กับคน ดีหัวกิเลสแต่มันตีถูกหัวคนเข้าไป โอ๊ย หลวงตาบัวดู นี่เห็นไหมกิเลสมันต่อสู้ มันไม่ยอมมันชนะมันต่อสู้ มันไม่ยอมถอยออกจากแก้อี้คือหัวใจสัตว์โลก ตีลงไป มันป็นขึ้นมาแล้วมันไล่ตีเรากันนู่น เข้าใจหรือ

เพราะฉะนั้น ถ้าพูดตามความจริงที่เป็นอยู่เวลานี้ ถ้าหากว่าจะฟังหากว่าจะสนใจนะ จะไม่มีโลกอยู่นะหลวงตาบัว เขาว่าเทศน์ดูเทศน์ดำเทศน์เผ็ดเทศน์ร้อนเทศน์สกปรกโสम्म และทั้ง ๆ ที่ชำระสิ่งเหล่านี้ด้วยธรรม ๆ ตลอดเวลา เผ็ดร้อนก็เพื่อกำจัดอันนี้ที่มันรุนแรง ก็ต้องเอากันหนัก อันนี้สกปรกมากที่สุดใส่ลงไปชะล้างอันนี้มันก็หาว่าน้ำที่สะอาดนี้สกปรก มันหาว่ามูตรว่าคูสะอาดไปเสีย เข้าใจไหม นี่ก็เลสมันยอมผิดเมื่อไร ดูเอาซิท่านทั้งหลาย

นี่พืดมาพอแล้วถึงได้เอามาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ไม่ได้มาหลอกลวงนี่นะ มองไปไหนมันจะไม่เห็นแหละศาสนา ต่อไปนี้จะไม่มีแล้วนะ ค่อยหมดไป ๆ แม้ที่สุดในพระในเณรในวัดในวาก็เป็นส่วนเป็นถ่านเป็นที่บรรจุของกิเลสเกือบทั้งหมดแล้วเวลานี้นะ จะยังเหลืออยู่เพียงเล็กน้อย ผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติตามศีลตามธรรม ไปที่ไหนท่านมีวัด อยู่ในป่าท่านก็มีวัด อยู่ในถ้ำเงื่อมผาท่านมีวัด ท่านผู้มีวัดภายในใจ ถ้าไม่มีวัดภายในใจ มีแต่เทวทัตคือพินคือไฟได้แก่กิเลสตัณหาภายในใจ อยู่หอปราสาทราชมณเทียรก็คือเทวทัตเผาตัวเองอยู่บนนั้นแหละ พวกกันจำเอานะ มันจะฉิบหาย

เกิดมานี้ก็ปีแล้วได้ทดสอบเจ้าของดูบ้างหรือเปล่า ความดีความชั่วมีเท่าไร ความดีความชั่วมันติดอยู่ที่ใจนะ ตายแล้วสิ่งเหล่านี้ทิ้งไปเลย แต่ติดกับชั่วไม่ไปนะ ติดอยู่ในใจ ใครสร้างชั่วไว้แล้วพันกันลงไปเลย อย่าอวดเก่งกับพระพุทธเจ้านะ ศาสดาองค์เอกทุก ๆ พระองค์สอนบาปบุญ นรก สวรรค์ เป็นอันเดียวกันหมด ใครจะไปปลบล้างได้ ขนาดพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นจอมปราชญ์ปลบล้างไม่ได้แล้ว เราเก่งกล้าสามารถมาจากไหนจะไปปลบล้าง แล้วสร้างแต่พินแต่ไฟเผาหัวตัวเอง โดยที่พระพุทธเจ้าซึ่งถูกลบล้างนั้นไม่ได้มีความกระทบกระเทือนเลย เวลากระทบกระเทือนเป็นพินเป็นไฟเป็นถ้ำเป็นถ่านคือพวกเราตัวเก่ง ๆ นี่นะ ให้พิจารณาให้ดี

อู๊ย..มันน่าทุเรศจริง ๆ ไปที่ไหนต้องดูแบบหุหนวกตาบอดไป พุดจริง ๆ นี่นะ หุหนวกตาบอดไปอย่างนั้นแหละ ถ้าควรจะแนะนำสั่งสอนหนักเบาอย่างน้อยก็สอนไปเสีย ผู้ควรจะเป็นประโยชน์บ้างแย็บออก ๆ ๆ ถ้าไม่เป็นประโยชน์สอนไปทำไม เกิดประโยชน์อะไร นั่น ธรรมของมีคุณค่ามาก ไปเรี่ยราดกับสิ่งสกปรกโสम्म ตามมูตรตามคูเปลา ๆ ไม่เกิดประโยชน์แล้วทำไปทำไม ชะล้างไปทำไม สอนไปทำไม นั่น

มันจะไม่มีจริง ๆ นะ ไม่ได้พูดเล่น ๆ เวลานี้ศาสนา เราถืออะไรเป็นศาสนาเวลานี้นะ เหนือ ถือพระถือเณรเป็นศาสนา เอาวัดวาอารามเป็นศาสนาอย่างนั้นหรือ ถ้าพระเณรเป็นธรรมเราก็เป็นพระได้ พระแปลว่าอะไร แปลว่า ประเสริฐ นั่น ยกออกมาถึงธาตุวิภัติปัจจัยก็ได้ นี่มหาภูมิใหม่ เวลาจะยกก็ยกออกมาบ้างซิ มันแปลได้ทั้งศัพท์ ทั้งแปลทั้งธาตุวิภัติปัจจัยนั้นถ้าจะแปลนะ แต่อันนั้นมันไม่เกิดประโยชน์ มันไม่ใช่กิเลส

ธาตุวิภัติปัจจัยไม่ใช่กิเลส กิเลสมันอยู่กับคน แผลเข้าหาคนละซี เข้าใจใหม่ จึงไม่สนใจกับศัพท์กับแสงอะไร สนใจแต่กิเลสตัวเป็นภัย ฟาดหัวกิเลสลงไปแล้วไม่ต้องตั้งวิเคราะห์ ธาตุวิภัติปัจจัย สบายไปเลย นั่นเป็นอย่างนั้นนะ

ให้ดูตัวของเรา อยากมีวัดมีวา อยากเป็นพระคือความประเสริฐ ธรรมประเสริฐภายในใจให้พากันสำรวจมรรควิ่ง อย่าตื่นเกินไปในะตื่นโลก ตื่นไปเท่าไรยังเป็นไฟ ใครอย่าว่าจะดับจะดีจะเลิศจะเลอเพราะอำนาจของกิเลสหลอกลวงนะ จะหลอกลวงเพื่อจมนโดยถ่ายเดียว มีดีมีดีมีเครื่องล่อลวงคือความหวัง ๆ ความอยากความทะเยอทะยาน อันนี้แหละมันดึงไป ๆ แล้วก็วิ่งตามความอยาก วิ่งตามความหวัง วิ่งไปเลย ให้สมหวังบ้างเพียงนิดเดียว ผิดหวังนั้นมากต่อมาก มันไม่ให้เห็นโทษนะ แล้วดึงไปเรื่อย ๆ จมไปเรื่อย ตายแล้วยังหวัง ไม่ทราบว่าจะหวังอะไรก็ไม่รู้แหละ ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้สร้างความดีงามเพื่อให้สมหวังไว้เลย แล้วจะเอาอะไรมาดี ภพไหนก็ใจดวงนี้นะ ไปไหนมันตายเมื่อไหร่ใจดวงนี้ ไม่เคยตาย มีแต่ธาตุชั้นธตตาย เข้าไปอาศัยร่างใดก็เรียกว่าสัตว์ ว่าบุคคลขึ้นมา ใจดวงเดียวนี้ละเข้าไป เข้าไปร่างไหนก็เป็นสัตว์เป็นบุคคล เรียกว่าเกิด สัตว์เกิดสัตว์ตาย อันนี้หมดสภาพตายไป แต่ใจดวงนี้ไม่เคยตาย เรียนเข้าไปกระทั่งถึงใจดวงนี้

เมื่อวานนี้ก็ได้พูดให้ลูกศิษย์ฟัง เรื่องที่จะรู้วิถีทางรู้จิตจริง ๆ นี้ไม่มีทางว่างั้นเลย

๑. พุทธศาสนา

๒. ผู้นำพุทธศาสนามาวิพากษ์วิจารณ์ มาวินิจฉัยใคร่ครวญด้วยจิตตภาวนาจะรู้แน่นอน

นอกนั้นใครจะมีความรู้สูงต่ำขนาดไหนไม่มีทาง เป็นวิชาของกิเลสที่จะกลบความจริง ๆ คือใจดวงนี้ ให้อายุตายแล้วสูญ ๆ ไปเท่านั้น ทั้ง ๆ ที่เจ้าของเป็นนักเกิดนักตายมันก็ปฏิเสธในเจ้าของว่าตายแล้วสูญ ๆ เพราะกิเลสพาปฏิเสธเนื่องจากเราหลงตามมันเราก็ไม่รู้ เกิดก็กัปก็กัลป์ก็ปฏิเสธมาอย่างนั้น ว่าตายแล้วสูญ ๆ มันสูญยังไงพิจารณาซิ ถ้ามันสูญแล้วอะไรมีในโลกนี้ได้ ก็มันสูญไปหมดแล้ว แล้วเวลาเต็มโลกใหม่ ตั้งแต่กัปไหนกัลป์ใดมันก็มีอยู่ที่นี่ คนตาบอดนี่ชนบั้ง ๆ เลย เพราะชนของมีอยู่นั่นเอง มันสูญไปไหน หัวใจดวงนี้ยิ่งเลิศเลอไม่มีคำว่าสูญ แมตคนรอกอเวจีก็กัปก็กัลป์ ก็ทนทุกข์ทรมานยอมรับกรรมที่ตนได้ทำไว้แล้ว แต่จะให้ฉิบหายไม่มี ยอมรับกรรม

พอพ้นจากนั้นกรรมเบาเข้า ๆ ออกมา ก็จิตดวงนี้ออกมา ได้สร้างบุญสร้างกุศลหนุนกำลัง ๆ ขึ้นไป ใจดวงนี้ก็ค่อยดีดออก ๆ ความสุขหนุนไป ๆ หนุนไปจนกระทั่งพ้นจากทุกข์ เพราะอำนาจแห่งธรรม ไม่ใช่อำนาจกิเลสนะ พาสัตว์โลกให้พ้นจากความทุกข์เป็นเรื่องของธรรมทั้งนั้น พ้นจากทุกข์ไปแล้วจิตดวงนี้ท่านเรียกว่าอมตะ อมตจิต

คือจิตที่ไม่ตาย ที่นี้ไม่ตายล้วน ๆ แต่ก่อนว่าไม่ตาย แต่กิเลสมันเข้าแฝงก็ต้องเข้าร่าง
นั้นร่างนี้

พอกิเลสตัวพาแฝงพาให้เกิดภพนั้นภพนี้หมดไปเท่านั้น จิตดวงนี้เป็นจิตที่
บริสุทธิ์เต็มที ท่านเรียกว่าอมตจิต อมตธรรม หรืออมตมหานิพพานคือจิตดวงนี้ ที่ไม่
ตายนี้แล ถึงขั้นนี้แล้วไม่ตาย เรียกว่าเที่ยงโดยถ่ายเดียว อย่างท่านว่านิพพานเที่ยงคือ
จิตดวงนี้ไม่มีสมมุติตัวเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนตตา เข้าไปแทรก ปิดออกหมดแล้วเป็น
อมตจิต อมตธรรมขึ้นมา ไตรลักษณ์ อนิจจัง ทุกขัง อนตตา เข้าไปยุ่งไม่ได้ เพราะเหล่านี้
นี้เป็นสมมุติ นั่นละท่านว่าจิตเที่ยง จิตถึงนิพพานเป็นอมตจิต นี้เรียนวิชาจิตตภาวนา
เข้าไปถึงนี้จะไม่ต้องทูลถาม นอกจากกราบพระพุทธเจ้าอย่างกราบ เทอ พระพุทธเจ้ารู้
อย่างนี้ละหนอ นั่นเห็นไหมละ

ถามอะไรของอย่างเดียวกัน สอนเข้าไปหาจุดเดียวกัน ๆ พอไปเจอแล้วถามท่าน
หาอะไร สนุกปฏิญญโก ผู้ปฏิบัติผู้ก้าวเดินนั้นแหละ จะไปเจอสิ่งที่ต้องการด้วยตัวเอง พระ
พุทธเจ้าสอนไว้แล้วอย่างนี้ทั้งนั้น ขอให้พี่น้องทั้งหลายรู้เนื้อรู้ตัวนะ อย่าเพลिनกับกิเลส
จนเกินเนื้อเกินตัวมันจะจมไปเรื่อย ๆ นะ เทอกับนั้นเทอกับนี้ เทอกับเขาเทอกับเรา
เทอกับเมืองนั้นเทอกับเมืองนี้ หัวใจเป็นไฟไม่ดับ ดูตัวนี้เมืองไหนก็เป็นไฟด้วยกันนั้น
แหละ เมืองกิเลสครอบหัวใจอยู่แล้วจะหาความสุขความเจริญไม่ได้ มีแต่กิเลสมันยกยอ
สรรเสริญ บั่นขึ้นมา ๆ หลอกกันว่าเมืองนั้นเจริญ เมืองนี้เจริญ มันเจริญที่ไหน เอา
ธรรมจับปุบมันเห็นหมดนี้ว่าไง ไม่งั้นจะเป็น โลกวิทู ของศาสดาเทอ ท่านเห็นอย่าง
นั้นท่านจะไปสงสัยกับอะไร ดาธรรมจับปุบเห็นหมด พวกนี้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัตินะ

มันจะตายกองกันอยู่ที่นี่ก็กับที่ก็ลป้ทั้ง ๆ ที่กิเลสมันหลอกว่าตายแล้วสูญอยู่นั้น
แหละ จะตายอยู่นั้นตลอดไปนะถ้าไม่เชื่อธรรมพระพุทธเจ้า ศาสดาองค์เอกพูดคำ
ไหนออกมาเป็นที่ตายใจได้เชื่อใจได้ เรียกว่าภาษาธรรม ธรรมหนึ่ง ความรู้ที่ออกมา
จากธรรมหนึ่ง ภาษาของธรรมหนึ่ง ออกมาแ่งไหนตายใจได้เลย ๆ แต่เป็นเรื่องของ
กิเลสแล้วจมไปได้ทั้งนั้น มันจะต้องหลอกลวงตมตุน นิมนวลอ่อนหวาน ไพเราะเพราะ
พริ้ง กล้วย ๓ ส่วนสี่ความหวานของกิเลสไม่ได้นะ มันหลอกสัตว์โลก หลอกจนกระทั่ง
จมไปทั้งบ้านทั้งเรือนทั้งประเทศเขตแดน มีแต่กิเลสหลอกทั้งนั้น ธรรมท่านไม่หลอกนะ

หลอกเอาจนจมทั้งบ้านทั้งเมืองก็ได้ อุบายวิธีการหลอกให้เมืองนั้นจมให้เมืองนี้
จม มีแต่เรื่องของกิเลสมันหลอกเอานะ กลืนเมืองนั้นบ้างกลืนเมืองนี้บ้าง มีแต่กิเลส
หลอกลวงกลืน ถ้าไม่มีธรรมสะตุดใจ แก่ขตนเองแล้วจมไปด้วยกิเลสทั้งนั้นแหละ ให้
จำเอานะ ไอ้เรานี้ก็เหมือนกันให้กิเลสหลอกจมไปไม่มีวันฟื้น ไม่สมควรนะ ต้องให้พื้น
บ้างซิ ไอ้.ทุกขัง นะ มันพิจารณา มีแต่ของขลัง ๆ นะมาทำให้หลงตาทุกขังวันนี้ ที่แรกก็

อยู่ธรรมดา ๆ ของขลังสอดเข้ามา ฟาดของขลังละชิ มั่นโมโห ของขลังเต็มหัวใจมันไม่
ดู

นี่พูดไปนี่นะ เป็นจบพักหนึ่งแล้วเทศน์ ให้ท่านทั้งหลายเอาไปคิดนะ นี่หลวงตา
บอกแล้วหลวงตาจวนจะตายแล้วนะ บอกชัด ๆ นี่ก็พูดเป็นภาษาธรรม แล้วผิดพลาด
ไปตรงไหน ดุดำวักกล่าวยังไง เต็ดเผ็ดร้อนตรงไหน สกปรกที่ตรงไหนที่พูดตามความ
จริงนี่นะ ถ้าความจริงเป็นสิ่งที่เชื่อถือไม่ได้ เป็นสิ่งที่เสนียดจัญไรแก่หู แก่ใจของผู้ฟัง
แล้ว โลกนี้ต้องจม มีแต่ความจอมปลอมหลอกด้วยความนึ่มนวลอ่อนหวานให้จมไป
ด้วยกันหมด ธรรมะคำไหนออกมาจริงทุกคำ ก็เลสออกอันไหนต้มทุกอย่าง ไม่ว่าจะ
ส่วนย่อยส่วนใหญ่หลอกทั้งนั้นแหละกิเลส เชื่อกันไม่ได้นะ ภาษากิเลสเชื่อกันไม่ได้
ภาษาธรรมตายใจได้เลย ต่างกันอย่างนี้นะให้พี่น้องทั้งหลายฟัง

ถือศาสนามานานเท่าไร แล้วเป็นยังไงภาษาธรรม ภาษากิเลสใครเอามา
พูดบ้างมีไหม ก็มีแต่หลวงตาบัวผีบ้าเอามาพูดอย่างอาจารย์ชาญชัยด้วย ถอดออก
มาจากหัวใจมาพูดนี่นะ ไม่ได้สะทกสะท้าน เราปฏิบัติตามธรรมมา ภาษาของธรรม
ปฏิบัติตามธรรม ธรรมเป็นของจริงถอนขึ้น ๆ ให้เห็นประจักษ์นี่จะว่ายังไง ภาษากิเลส
ลากลงก็เห็นประจักษ์ นั้น นึกว่าจบไปแล้วเทศน์อีก ยังไม่จบนะ เอาละพอเสียก่อน

อ่านธรรมะหลวงตาวัดทุกวัน ได้ที่ www.luangta.or.th